

מ"ת 13707/03/18 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו עסה, ג'ובראן אבו עסא

בית-משפט השלום בבאר-שבע

מ"ת 13707-03-18 מדינת ישראל נ' אבו עסה (עציר) ואח' 12 מרץ 2018

תיק חיצוני: 63472/2018

לפני כב' השופט רון סולקין

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיבים

1. אחמד אבו עסה (עציר)

2. ג'ובראן אבו עסא (עציר)

החלטה

נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ארבעה אירועים של התפרצות לכלי רכב וגנבת רכוש מתוכם, כאשר באחד האירועים - אף עלה בידם לגנוב את הרכב, אשר ננטש על-ידם לאחר שהתנגשו ברכב אחר; באירוע נוסף - התקרבה עוברת אורח, אשר הבחינה במעשיהם של המשיבים, לרכב אותו פרצו, כדי לשאול לפשר מעשיהם, והם איימו עליה, לרבות באמצעות הפעלת מכשיר הלהם חשמלי ("שוקר").

אירוע נוסף עניינו קשירת קשר ליטול טובין בכוח מחנות נוחות בתחנת דלק, במסגרת זו התקרבו עם מכשיר ההלהם החשמלי לעבר המוכרן בחנות הנוחות, וקטין נוסף, אשר פעל עמם בחבורה (להלן: "הקטין"), דרש ממנו לספק לו קופסאות סיגריות בחינם וכן גנב מהמקום חטיף.

כלל האירועים יוחסו למשיבים, לאחר תכנון מראש וקשירת קשר, בשותפות וכן יחד עם המעורב הנוסף, הקטין. להשלמת התמונה ייאמר, כי בתיק החקירה מספר רב של פרפרזות בגין ידיעות מודיעיניות המייחסות למשיבים מעורבות רבת היקף ושיטתית בעבירות של גניבות כלי רכב באזור הדרום. ההגנה הכבירה מילים לעניין זה ויאמר כבר כעת, כי כמובן, בהחלטה זו לא יינתן משקל למידע שהוצג, אלא אך ורק לפרטים שעלה בידי היחידה החוקרת לבסס באמצעות ראיות מתאימות.

ההגנה חלקה על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר.

הראיה המרכזית הקושרת את המשיבים למעשים הינה - עדותו המפורטת של שותפם לעבירה, הקטין.

לעניין זה, עתרה ההגנה, כי בית-המשפט יקבע, כבר כעת, כי עדותו אינה מהימנה, וזאת לנוכח פרוטות וסתירות שעלו מתוכה, וכן לאור העובדה, כי לטענת ההגנה החל לשתף פעולה רק לאחר לחץ בלתי-הוגן שהופעל עליו.

בית-המשפט עיין בתיק החקירה ולא מצא עדות להפעלת לחץ בלתי-הוגן על הקטין.

כבר נאמר, לא פעם, כי כל חקירה היא מעמד שאינו נעים, לכל אדם, ובוודאי לקטין, שאינו מנוסה דיו בחקירות מסוג זה. ברם, לא נמצאה עדות להפעלת לחץ אסור, וגם העובדה, כי היו שלבים בהם לא שש הקטין לשתף פעולה, או אף שלבים אחרים בהם הפגין לחץ או חדל מלהשיב על שאלות - אין בה כדי לפגוע באפשרות להסתמך על הפרטים שמסר בעדותו המפורטת, העקבית וההגיונית. אגב, לחץ יכול לבוא לידי ביטוי גם מעצם העובדה, שהמשיב מפליל חברים וקרובי משפחה, שפעלו יחד עמו. מן הסתם, מסירת מידע כזה איננה נוחה לו, וזו התרשמות בית-המשפט לאחר עיון בחומר.

אשר לפרטים שמסר הקטין, אכן, באחד המקרים - המקרה שנתפס על-ידו כחומר, של דרישת הנכס באיומים והגנבה מחנות הנוחות - ניסה הקטין לצמצם, במידת מה, את חלקו וטען, כי אחר איים באמצעות מכשיר ההלם, ואולם, גם זו אינה תופעה בלתי-נפוצה, ואין בהתנהגות זו כדי לאיין את כלל המשקל של דבריו, אשר משתלבים במארג הראייתי.

כך למשל, יתר הפרטים שמסר הקטין, בהתייחס לאירוע בתחנת הדלק, תואמים, רובם ככולם, את הפרטים שנמסרו על-ידי המוכרן בחנות; עוד מסר הקטין הפרטים בנוגע לאיום על עוברת האורח במקרה נושא האישום השני - פרטים שלא היה יכול לדעת, אם לא היה מעורב באירועים, והם תואמים לחלוטין את דבריה של אותה עוברת אורח.

ההגנה הכבירה מילים על כך שהקטין מסר גם מידע על אירועים, שלא הוגשו לגביהם תלונות. למרבה הצער, לא כל מקרה של גנבה או פריצה לרכב - מדווח למשטרת ישראל, וקיימים אזרחים אשר מוותרים על הדיווח, בייחוד אם המדובר ברכב או בפרטים שאינם מבוטחים. עם זאת, די בהתאמת הפרטים שמסר הקטין בנוגע לאישומים שבכתב האישום, כדי להביא למסקנה, שניתן לסמוך על עדותו, כאשר יש להזכיר, כי המדובר בשלב דיוני לכאורי, בו אין בית-המשפט בוחן לעומק שיקולי מהימנות, אלא רק על-פני הדברים.

לפרטים שמסר הקטין, יש להוסיף זיהוי אחד המשיבים על-ידי המוכרן בחנות הנוחות (הגם שיש ממש בטענת ההגנה, כי ניתן ועדיף היה לקיים הזיהוי בהליך של מסדר זיהוי - הרי אין לאיין לחלוטין הזיהוי באופן בו בוצע, כאשר המוכרן מסר, כי מכיר את אחד המשיבים, אשר נהג להסתובב במקום).

בנוסף, נתפסו המשיבים, בסמוך לאחר האירוע בחנות הנוחות, במרחק לא גדול מהמקום, בצומת תל שבע, שלושתם יחד, בלא שהיה בידיהם ליתן הסבר מתאים לנוכחותם ולמעשיהם.

הוסף לכל אלה - המשיבים נמנעו מלשתף פעולה, באופן מלא, בחקירה, כאשר המשיב 2 אף שמר על זכות השתיקה.

לכל אלה יש להוסיף, כי האירוע האחרון, מבחינה כרונולוגית - דרישת הנכסים באיומים והגניבה בחנות הנוחות - נעבר תוך שימוש במכשיר ההלם החשמלי שנגנב באירוע נושא האישום הראשון. גם בכך, יש לקשור את האירועים אלה לאלה,

ולבסס עוד יותר את זיהוים של המשיבים כמי שמעורבים בכלל האירועים.

מכל המקובץ עולה, כי עלה בידי התביעה להצביע על קיומן של ראיות לכאורה, בהיקף הנדרש לצורך השלב הדיוני הנוכחי, ראיות שיש בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעה.

לחובת המשיב 1 אמנם אין הרשעות קודמות, אך לחובתו מספר תיקים הממתינים לבירור דין, בעבירות דומות, לרבות עבירות של גנבת רכב, בגין אחת מהן לפחות הוגש כתב אישום.

לחובת המשיב 2 רישום קודם (ללא הרשעה) בגין עבירות של סיוע לגנבה וסיוע להתפרצות, וכן לחובתו מספר תיקים, הממתינים לבירור דין, בגין עבירות רכוש ו אלימות.

מכלול המעשים המיוחסים למשיבים מקימים עילת מעצר. הגם שבמרביתן - המדובר בעבירות נגד הרכוש, הרי נעברו בחבורה; לאחר תכנון; באופן שיטתי; תוך הצטיידות בכלי פריצה מתאימים. העובדה, כי באחד המקרים עלה בידי המשיבים להניע רכב, תוך התגברות על מכלולי ההגנה - אף מעידה על ניסיון והבנה בתחום.

לכל אלה יש להוסיף השימוש במכשיר ההלם החשמלי, אשר מעצים את מסוכנותם של המשיבים. שימוש במכשיר מסוג זה עלול לפגוע קשות, עד כדי מוות, באדם. כך למשל, אם המדובר במי שסובל מבעיות בתחום הלבבי, וכמובן, המשיבים אינם יכולים לדעת, כנגד מי משתמשים במכשיר. אומנם, במקרה דנן, הסתפקו המשיבים באיום באמצעות המכשיר, תוך הפעלתו כך שנראו ניצוצות היוצאים ממנו והפקידו את המאוימים. ואולם, ניתן לראות מחומר החקירה, כי תעוזתם של המשיבים הולכת וגוברת, ועצם ההחזקה והשימוש במכשיר זה - יש בה כדי להעצים הסיכון לציבור.

בנסיבות אלה, בטרם מתן החלטה סופית בבקשה, מוצא בית-המשפט להורות על חקירת מעצר מטעם שירות המבחן למבוגרים, אשר תבחן את מידת מעורבותם של המשיבים בעולם העברייני; את עצם התאמתם לשחרור לחלופת מעצר; וכן חלופת מעצר, ככל שתוצע, מטעם ההגנה.

אין בכך כדי ליצור ציפיה כלשהי אצל מי מהמשיבים, כי עניינו מתאים לשחרור, והדבר ייבחן לאחר הגשת התסקיר.

קובע להמשך דיון בבקשה ליום כ"ז ניסן תשע"ח, 12.04.18, שעה 11:00.

המשיבים יעצרו עד החלטה אחרת ויובאו לדיון באמצעות שב"ס.

עותק ההחלטה יועבר לשירות המבחן למבוגרים, אשר יגיש תסקירו עד למועד הנדחה.

ניתנה והודעה היום, כ"ה באדר התשע"ח, 12.3.2018, במעמד התובעת, עו"ד עדי דדון; הסנגור, עו"ד מוחמד אבו עביד (בשם עו"ד איחסאן ווהבי); הסנגור, עו"ד מוני בן מוחה (בשם עו"ד מוסטפא נסאר); המשיבים (הובאו בידי שב"ס).

רון סולקין, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משפטם של המשיבים החל. המזכירות תבטל מועד ההקראה הקבוע ליום 20.03.18 בתיק העיקרי, וכן תוודא זימון המשיבים לדיון הקבוע ביום 23.04.18 שעה 13:00 לפני כבוד השופט א' דורון.

ניתנה והודעה היום, כ"ה באדר התשע"ח, 12.3.2018, במעמד התובעת, עו"ד עדי דדון; הסנגור, עו"ד מוחמד אבו עביד (בשם עו"ד איחסאן ווהבי ובשם עו"ד מוסטפא נסאר); המשיבים (הובאו בידי שב"ס).

רון סולקין, שופט